

แบบประเมินบทความวิจัย
การประชุมวิชาการระดับชาติ “การศึกษาเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ ครั้งที่ 3” ประจำปี 2562
วันศุกร์ที่ 31 พฤษภาคม 2562

* ณ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา กรุงเทพมหานคร

1. ชื่อบทความ (ภาษาไทย) : ไม่มีแก้ไข

2. หัวข้อการประเมินบทความ

รายการประเมิน	ผลการประเมิน		ข้อคิดเห็น / ข้อเสนอแนะ
	ผ่าน/แก้ไข	ไม่ผ่าน	
1. บทคัดย่อ	✓		เพิ่มเครื่องหมายในการวิจัย เช่น แบบสัมภาษณ์
2. Abstract	✓		ปรับตามภาษาไทยที่ปรับปรุงเพิ่มเติม
3. บทนำ	✓		1. เพิ่มแหล่งอ้างอิงทางวิชาการในรายละเอียดที่กล่าวถึง 2. เพิ่มแนวคิด ทฤษฎีให้เชื่อมโยงกับการศึกษาวิจัย โดยเขียนเชิงพรรณนาความ (ผู้วิจัยพิจารณาตามกรอบแนวคิดในการวิจัย)
4. วัตถุประสงค์การวิจัย	✓		ไม่มีแก้ไข
5. สมมติฐานการวิจัย (ถ้ามี)	-	-	
6. วิธีดำเนินการวิจัย	✓		1. ให้ระบุเพียงจำนวนผู้ให้ข้อมูลหลัก และให้ใช้กลุ่มเป้าหมายแทนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง 2. ให้ระบุคุณสมบัติของผู้ให้ข้อมูลและกลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย 3. หัวข้อ 3.1 ให้ระบุช่วง พ.ศ. หรือปีของข้อมูลด้านเอกสาร 4. หัวข้อ 3.3 และ 3.4 ให้ระบุวิธีการที่ใช้วิเคราะห์ และตรวจสอบข้อมูล
7. ผลการวิจัย	✓		1. ให้เสนอผลตามวัตถุประสงค์การวิจัย ได้แก่ การระบุหัวข้อ โดยเสนอถึงแนวคิด ความเป็นมาของบทเพลงและวิธีการสร้างสรรค์เพลงของแต่ละประเภท 2. ให้ตรวจสอบวิธีการเขียนที่มาของภาพที่ 2 3. หัวข้อ 1.8 หน้า 8 เป็นของราชบัณฑิตยสถานเท่านั้น หรือมีข้ออื่น ๆ ด้วย
8. สรุปผลการวิจัย	✓		ให้สรุปผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์การวิจัย
9. อภิปรายผล	✓		
10. ข้อเสนอแนะ	✓		ให้เสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ และเพิ่มข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป
11. เอกสารอ้างอิง	✓		
12. องค์กรความรู้ใหม่และคุณค่าทางวิชาการ	✓		
13. ความถูกต้องตามรูปแบบ (Template)	✓		

ผลการพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิ

- ☐ 1) บทความผ่านเกณฑ์โดยไม่ต้องแก้ไข
- ☒ 2) บทความผ่านเกณฑ์และแก้ไขตามข้อเสนอแนะ
- ☐ 3) บทความไม่ผ่านเกณฑ์

สารัตถะที่ปรากฏในผลงานการสร้างสรรค์เพลงของอาจารย์ขุนอิน ณรงค์โตสง่า

บทคัดย่อ

บทความเรื่อง สารัตถะที่ปรากฏในผลงานการสร้างสรรค์เพลงของอาจารย์ขุนอิน ณรงค์โตสง่า มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความเป็นมา แนวคิด โครงสร้างและลักษณะสำคัญในการสร้างสรรค์ผลงานประเภท เพลงไทยสำเนียงมอญ เพลงเถา และเพลงโหมโรง ที่ประพันธ์ขึ้นระหว่างปี พ.ศ. 2522 - 2560 โดยทำการศึกษาจาก ข้อมูลด้านเอกสาร และเก็บข้อมูลจากการสัมภาษณ์อาจารย์ขุนอิน ณรงค์โตสง่าและบุคคลที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมา วิเคราะห์ สังเคราะห์ ตรวจสอบข้อมูลและนำเสนอ

ผลการวิจัยพบว่า การประพันธ์เพลงของอาจารย์ขุนอิน ณรงค์โตสง่า มีลักษณะที่ทำให้ผู้ฟังเข้าถึงง่าย และสามารถรับรู้ถึงที่มาของบทเพลง โดยแนวคิดในการประพันธ์มีความแตกต่างกันขึ้นอยู่กับโอกาสที่นำไปใช้ วิธีในการประพันธ์เพลงมีทั้งการนำเพลงไทยที่มีอยู่เดิมมาขยายอัตราจังหวะขึ้น หรือตัดทอนอัตราจังหวะลง การนำเพลงท่อนเดียวมาทำทางเปลี่ยนเป็นสำเนียงภาษาต่างๆ ตลอดจนการทำวิธีขึ้นเพลงโดยใช้ทำนองสั้นๆ เกริ่นนำเนื้อเพลงเรียกว่า ท่อนนำ (Introduction) ด้วยประสบการณ์ ความรู้ ความสามารถทางด้านดนตรีที่มีหลากหลาย ทำให้ผลงานการประพันธ์เพลงของอาจารย์ขุนอิน ณรงค์โตสง่า เป็นที่ประจักษ์ในวงการดนตรีไทย อาทิ รางวัลถ้วยพระราชทานสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี, การได้รับโอกาสให้ประพันธ์เพลง และบรรเลงถวายหน้าพระที่นั่งสมเด็จพระเจ้าภคินีเธอ เจ้าฟ้าเพชรรัตนราชสุดา สิริโสภาพัณณวดี อีกทั้งได้ประพันธ์ เพลงให้กับหน่วยงานราชการและภาคเอกชนต่างๆ ซึ่งถือเป็นผลงานอันทรงคุณค่าให้กับวงการดนตรีไทย

คำสำคัญ: เพลงไทยสำเนียงมอญ/เพลงเถา/เพลงโหมโรง/อาจารย์ขุนอิน ณรงค์โตสง่า

Instrument
A

The Essence that Appears in the Music Creation by Ajarn Khun-In Narongtosa-Nga

ABSTRACT

This research on the essence that appears in the music creation by Ajarn Khun-In Narongtosa-Nga aims to study the history, concepts, structures and key characteristics of the creation of Mon-accented Thai songs, Thao songs, and overtures, which were authored during 1979 - 2017. This research was conducted by collecting documentary data and interviewing with Ajarn Khun-In Narongtosa-Nga and people involved. The data obtained were brought to check, analyze, synthesize, and present onwards.

✓ The research results were found that the music composition by Ajarn Khun-In Narongtosa-Nga has a characteristics that is easy to approach by listeners and can be recognized the origin of each song. The concepts of the music composition are varied depending on opportunities to use. The methods of the music composition include bringing existing Thai songs to expand rhythm rates or cutting rhythm rates down, bringing a single round of each song to change into various language accents as well as starting a song by using a short melody to introduce its lyrics, called "Introduction". With a wide range of musical experiences, knowledge and skills, the music composition by Ajarn Khun-In Narongtosa-Nga is widely evident in the Thai music industry from the evidences of receiving Her Royal Highness Princess Maha Chakri Sirindhorn Cup, receiving the opportunity to compose a music to be played in front of Her Royal Highness Princess Bejaratana as well as composing music for various government agencies and private sectors which is considered as valuable master pieces for the Thai music industry.

Keywords: Mon-accented Thai songs / Thao songs / overtures / Ajarn Khun-In Narongtosa-Nga

Instrumenta

บทนำ

วงการดนตรีไทยตั้งแต่สมัยโบราณมีบูรพาจารย์ที่มีความรู้ความสามารถ เป็นทั้งผู้ถ่ายทอดวิชาความรู้ เป็นนักปฏิบัติรวมไปถึงผู้สร้างสรรค์ผลงานหลายท่าน อาทิ พระประดิษฐไพเราะ (ครูมีแขก) พระยาประสานดุริยศัพท์ (แปลก ประสานศัพท์) พระยาเสนาะดุริยางค์ (แช่ม สุนทรวาทิน) หลวงประดิษฐไพเราะ (ศร ศิลปบรรเลง) จางวางท้าวพาทย์โกศล क्रमन्त्री ตราโมท ฯลฯ ซึ่งทุกท่านที่ได้กล่าวมาแล้วนั้น ล้วนเป็นผู้ที่ใช้ประสบการณ์ ความรอบรู้ ความสามารถ สร้างสรรค์บทเพลงไทย ตลอดจนได้วางแนวทางให้อนุชนรุ่นหลังได้มีโอกาสศึกษาค้นคว้าและร่วมอนุรักษ์สืบทอด ให้ดำรงคงไว้ ดังความตอนหนึ่งในพระบรมราโชวาทของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร ในพิธีพระราชทานปริญญาบัตรของมหาวิทยาลัยศิลปากร ณ วังท่าพระ วันที่ 12 ตุลาคม 2513

“...งานด้านการศึกษาศิลปวัฒนธรรมนั้น คือ งานสร้างสรรค์ความเจริญทางปัญญาและทางจิตใจ ซึ่งเป็นทั้งต้นเหตุทั้งองค์ประกอบที่ขาดไม่ได้ของความเจริญด้านอื่นๆ ทั้งหมด และเป็นปัจจัย ที่จะช่วยให้เรารักษาและดำรงความเป็นไทยได้สืบไป...”

(สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ, 28 กรกฎาคม 2560, ออนไลน์) ✓

อาจารย์ขุนอิน ณรงค์โตสง่า เป็นบุคคลที่มีความรู้ความสามารถและมีความคุ้นเคยกับดนตรีไทย มาตั้งแต่วัยเด็กเนื่องจากเป็นบุตรชายคนโตของคุณครูสุพจน์ โตสง่า นักระนาดเอกเป็นที่รู้จักในวงการดนตรีไทย ในนาม “ระนาดน้ำค้าง” (เสถียร ดวงจันทร์ทิพย์, 2537, น. 18) และคุณครูดวงเนตร ดุริยพันธ์ ผู้เชี่ยวชาญทางด้านการขับร้องเพลงไทย สำนักการสังคีต กรมศิลปากร โดยได้รับการปลูกฝังและถ่ายทอดวิชาความรู้ ทั้งยังได้เก็บเกี่ยวประสบการณ์ จากการติดตามบิดาไปบรรเลงปี่พาทย์ในงานต่างๆ และเมื่อเจริญวัยขึ้นได้เข้ารับการศึกษาลัทธิและหลักปฏิบัติ โดยคุณครูผู้ชำนาญการเฉพาะด้านจากวิทยาลัยนาฏศิลป์ ทำให้อาจารย์ขุนอิน ณรงค์โตสง่า เป็นผู้ที่มีความรู้ ความสามารถทั้งด้านปฏิบัติและการถ่ายทอดวิชาความรู้ ตลอดจนยังทำหน้าที่รักษาสืบทอดสำนักดนตรีไทย ศิษย์สุพจน์ โตสง่า ที่มีระยะเวลายาวนานกว่า 100 ปี นอกจากนี้อาจารย์ขุนอิน ณรงค์โตสง่า ยังทำให่วงการดนตรีไทย เป็นที่สนใจกับเยาวชนและกลับมาเป็นที่นิยมอย่างแพร่หลายอีกครั้งในฐานะนักแสดงภาพยนตร์เรื่อง “โหมโรง” กับบทบาท “ขุนอิน” และยังเป็นส่วนสำคัญในการส่งเสริมให้นักดนตรีไทยได้มีเวทีประกวดแสดงฝีมือผ่านทาง สถานีโทรทัศน์ช่องไทยพีบีเอสเป็นครั้งแรกภายใต้ชื่อ “รายการอัจฉริยะคันธรรพ” ซึ่งตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา อาจารย์ขุนอิน ณรงค์โตสง่า ยังคงสร้างสรรค์ผลงานไว้อย่างมากมาย อาทิ การแสดง, การเขียนหนังสือ, การเขียน บทความประสบการณ์ทางด้านดนตรีไทยและการประพันธ์เพลงหลากหลายประเภท ได้แก่ ประเภทเพลงโหมโรง เพลงเถา เพลงเดี่ยว เพลงไทยสำเนียงมอญ เพลงร่วมสมัย เป็นต้น

ผู้วิจัยได้ตระหนักถึงพระบรมราโชวาทของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร และมีความสนใจในที่จะศึกษาชีวประวัติ แนวความคิดและวิธีการสร้างสรรค์ผลงานการประพันธ์เพลงของ อาจารย์ขุนอิน ณรงค์โตสง่า เพื่อเป็นแนวทางและแบบอย่างให้กับผู้ที่สนใจต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาแนวคิด ความเป็นมาของบทเพลงประเภทเพลงไทยสำเนียงมอญ เพลงเถา และเพลงโหมโรง
2. เพื่อศึกษาวิธีการในการสร้างสรรค์เพลงของอาจารย์ขุนอิน ณรงค์โตสง่า

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ทฤษฎีสุนทรียศาสตร์

ลักษณะสำคัญของบทเพลง

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิด

ที่มา : ผู้วิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง สาระที่ปรากฏในผลงานการสร้างสรรค์เพลงของขุนอิน ณรงค์โตสง่า เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ ผู้วิจัยได้ศึกษาจากข้อมูลเอกสาร ข้อมูลภาคสนาม และข้อมูลด้านบุพการีโดยกำหนดขั้นตอนวิธีการดำเนินวิจัยดังนี้

1. ในการคัดเลือกประชากรกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงเพื่อให้ได้รับข้อมูลที่ชัดเจน ดังนี้

ผู้ให้ข้อมูลหลัก ได้แก่ อาจารย์ขุนอิน ณรงค์โตสง่า

ผู้ให้ข้อมูลทั่วไปประกอบด้วย ผู้เชี่ยวชาญทางด้านดนตรีไทยที่มีผลงานสร้างสรรค์การประพันธ์เพลง

1	คุณครูไชยยะ	ทางมีศรี	ผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านดนตรีไทย กรมศิลปากร กระทรวงวัฒนธรรม
2	คุณครูวิบุรณ์ธรรม	เพียรพงศ์	ที่ปรึกษาฝ่ายดนตรี กองสวัสดิการ สำนักงานกำลังพล สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
3	ผศ.ดร.ดุขฎิ	มีป้อม	ผู้เชี่ยวชาญด้านดนตรีไทยคณะศิลปศึกษา สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
4	คุณครูธีระพล	น้อยนิทย์	ข้าราชการวิทยฐานะครูเชี่ยวชาญพิเศษ วิทยาลัยนาฏศิลป กรมศิลปากร
5	คุณครูจักรี	มงคล	อาจารย์พิเศษ/นักดนตรีอิสระ

กลุ่มลูกศิษย์ที่ได้รับการถ่ายทอดโดยตรงซึ่งปฏิบัติงานอยู่ในหน่วยงานราชการ องค์กรต่างๆ

1	อาจารย์สืบทัดดี	ชูวงศ์	เลขาธิการศูนย์วัฒนธรรม วิทยาลัยเทคโนโลยีพัฒนการศึกษาดำเนิน
2	เรืออากาศเอกธีรพงศ์	ทองเพิ่ม	นายวางแผนดนตรีไทย กองดนตรี กองดุริยางทหารอากาศ หน่วยบัญชาการอากาศโยธิน
3	อาจารย์ชัยวัฒน์	คุณสมบัติ	ครูประจำแผนกดนตรีไทย โรงเรียนเซนต์คาเบรียล
4	ดาบตำรวจมนตรี	คล้ายน้ำ	ผู้บังคับหมู่ฝ่ายดนตรี กองสวัสดิการ สำนักงานกำลังพล สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
5	ว่าที่ร้อยตรีศุภกิจ	มีจำรัส	ข้าราชการวิทยฐานะครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนเพชรเกษม (จตุรงค์สงครามอนุสรณ์)
6	อาจารย์ชัย	อุทัยธรรม	ข้าราชการวิทยฐานะครูชำนาญการพิเศษโรงเรียนวัดบางปะทุนนอก
7	อาจารย์ณัฐภัทร	ปัญญา	ครูพิเศษสอนวิชาดนตรีไทย โรงเรียนสารสาสน์วิเทศบางบอน
8	นายสิงห์ชัย	วงศ์สมิง	นักดนตรีอิสระ
9	นายยุทธนา	ยาจันทร์	นักดนตรีอิสระ
10	นายเดชาวัต	เมธีอัษฎาวุฒิ	นักดนตรีอิสระ

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสัมภาษณ์/แนวคำถามในการทำวิจัย

รวมเพลง
ทั้งหมดใน
เพลงนี้
เพื่อ
วิเคราะห์
เพลง
โดย
ผู้
วิจัย

3. ขั้นตอนวิธีการดำเนินวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาจากข้อมูลเอกสาร ข้อมูลภาคสนาม และข้อมูลด้านมุขปาฐะโดยกำหนดขั้นตอนวิธีการดำเนินวิจัยออกเป็น 6 ส่วน คือ

- 3.1 การรวบรวมข้อมูล ได้แก่ ข้อมูลทางด้านเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนข้อมูลบทเพลงแต่ละประเภท และข้อมูลการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลหลัก ผู้เชี่ยวชาญ ตลอดจนบุคคลที่เกี่ยวข้อง
- 3.2 การจัดระเบียบข้อมูล เมื่อรวบรวมข้อมูลทั้งหมดผู้วิจัยนำมาจัดระเบียบด้วยการจำแนกเป็นประเด็น ดังนี้

- การสร้างสรรค์เพลงประเภทเพลงไทยสำเนียงมอญ
- การสร้างสรรค์เพลงประเภทเพลงเถา
- การสร้างสรรค์เพลงประเภทเพลงโหมโรง

- 3.3 วิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูล โดยการนำข้อมูลทั้งหมดมาวิเคราะห์เป็นประเด็นที่ได้จัดระเบียบไว้ และสรุปผลให้เห็นภาพรวมด้วยการสังเคราะห์พร้อมทั้งอธิบายด้วยความเรียงเชิงพรรณนา

- 3.4 การตรวจสอบข้อมูลเพื่อหาข้อบกพร่องและเพิ่มเติมข้อมูลให้ครบถ้วน

- 3.5 การนำเสนอข้อมูล ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ โดยใช้วิธีการพรรณนาโดยแบ่งประเด็นต่างๆ ตามที่ได้จัดระเบียบไว้

ผลการวิจัย

การสร้างสรรค์เพลงประเภทเพลงไทยสำเนียงมอญ

เพลงไทยสำเนียงมอญ เป็นเพลงที่เกิดขึ้นจากการนำเค้าโครงของเพลงไทยมาแต่งขึ้นใหม่ โดยการนำรูปแบบสำเนียง วรรณคดี มาล้อเลียนสำเนียงให้มีความเป็นเพลงมอญ หรือการนำเค้าโครงของเพลงมอญมาขยาย/ตัดทอน หรือทำขึ้นมาใหม่จากความคิดของผู้ประพันธ์โดยไม่ต้องมีโครงสร้างเพลงใดมากำหนด หรือการนำเพลงไทยที่มีท่อนเดียวมาทำทางเปลี่ยนโดยยึดโครงสร้าง ลูกตลกของเดิม ซึ่งทั้งสองวิธีจะต้องมีพื้นฐานสำเนียงของเพลงมอญปรากฏอยู่ในบทเพลง (วีระ พันธุ์เสือ, 2558, น. 110 - 120)

อาจารย์ขุนอิน ณรงค์โตสง่า ประพันธ์เพลงไทยสำเนียงมอญเป็นครั้งแรกเมื่อปี พ.ศ. 2522 จากการรวบรวมความรู้และประสบการณ์ สร้างสรรค์บทเพลงขึ้นโดยเริ่มจากการนำบทเพลงที่คุ้นหูเป็นที่รู้จักมาเรียบเรียงในรูปแบบของเพลงไทยสำเนียงมอญให้มีท่วงทำนองที่ไพเราะ ฟังง่าย เพลงไทยสำเนียงมอญที่อาจารย์ขุนอิน ณรงค์โตสง่า ประพันธ์ไว้มีจำนวน 6 เพลง ประกอบด้วย

1.1 เพลงปอบผีฟ้า ประพันธ์ขึ้นในปี พ.ศ. 2522 โดยนำเค้าโครงมาจากเพลงประกอบละครเรื่อง ปอบผีฟ้า ซึ่งเป็นที่รู้จักและเป็นที่ยอมรับ ณ ขณะนั้น มาเรียบเรียงเป็นท่วงทำนองใหม่โดยมีทั้งเพลงช้าและเพลงเร็ว ลักษณะเป็นเพลงท่อนเดียว มี 3 วรรค โดยในเพลงช้าได้นำทำนองของเดิมมาใส่เพื่อให้ผู้ที่ฟังได้รู้ว่าเพลงที่บรรเลงอยู่มีที่มาจากเพลงอะไร

ตัวอย่างเพลงช้าที่ได้นำท่วงทำนองของเพลงประกอบละครปอบผีฟ้ามาใส่เพื่อให้เห็นที่มาของบทเพลง

--- ตี	- มี - ร	-- ซ ล	- ตี - ร	--- ซี่	-- ล ซ	- มี - ร	- มี ตี ร
--- ด	- มี - ร	-- ร มี	- ด - ร	--- ซ	-- ล ซ	- มี - ร	- มี ตี ร
-- ซี่ มี	- ร - ตี	ล ร ตี ล	- ตี - ร				
-- ซ มี	- ร - ตี	มี ร ตี มี	- ด - ร				

1.2 เพลงลือชารำลึก ประพันธ์ขึ้นในปี พ.ศ. 2523 เพื่อเป็นที่ระลึกก่อนจะย้ายที่อยู่จากซอยลือชา ถนนพหลโยธิน มาบ้านสวนเขตหนองแขมในปัจจุบัน โดยได้นำรูปแบบเค้าโครงเพลงมอญทำอิฐมาเรียบเรียงเป็นเพลงไทยสำเนียงมอญ มีลักษณะเป็นเพลงท่อนเดียวมีเที่ยวเปลี่ยน เพลงนี้มีลักษณะที่พิเศษ คือ การนำเพลงเร็วมาขึ้นนำเป็นท่อนนำ (Introduction) ซึ่งจะไม่ค่อยพบเห็นในเพลงไทยสำเนียงมอญ

1.3 เพลงชาละวัน ประพันธ์ขึ้นในปี พ.ศ. 2523 ระหว่างที่บรรเลงปีพาทย์มอญ ณ วัดราษฎร์บำรุง เขตบางแค กทม. จากการได้ยินทำนองบทสวดพระมาลัย อาจารย์ขุนอิน ณรงค์โตสง่า จึงนำมาเรียบเรียงใหม่เพื่อใช้บรรเลงในวงปีพาทย์มอญ เพลงชาละวัน มีลักษณะพิเศษเช่นเดียวกับเพลงลือชารำลึกคือ นำเพลงเร็วมาขึ้นเป็นท่อนนำ (Introduction) บทเพลงนี้มีจุดประสงค์เพื่อนำมาใช้บรรเลงกำกับเพลงลือชารำลึก จึงทำให้มีลักษณะคล้ายกัน แต่เดิมเพลงนี้ชื่อว่า “ลาวลือราเริง” ซึ่งตั้งตามชื่อของศาลาวัดที่บรรเลงปีพาทย์มอญ ณ ขณะนั้น แต่ในภายหลังผู้คนทั่วไปเมื่อได้ยินบทเพลงนี้ มักจะเรียกว่า “เพลงชาละวัน” ตามบทสวดคฤหัสถ์ ชาละวันกุมภี ซึ่งอาจารย์ขุนอิน ณรงค์โตสง่า ได้นำท่วงทำนองดังกล่าวใส่ไว้ในเพลงเร็ว ท่อนที่ 2 เพื่อบอกถึงที่มาของเพลง

ตัวอย่างเพลงเร็ว ท่อนที่ 2

----	----	- รี้ รี้ รี้	- รี้ - รี้	----	-- รี้ มี	-- รี้ มี	----
----	----	- ร ร ร	- ร - ร	--- ดี่	----	รี้ ดี่ --	รี้ ดี่ ท ล
-- รี้ -	- รี้ --	-- รี้ ท	- - - ล	----	----	- ลี่ - ลี่	- ลี่ - ซี่
--- ล	----	ล ท --	ล ซ - ม	----	----	- ล - ดี่	- ล - ซ
- ซี่ ฟี่ -	- ฟี่ --	-- ฟ ซ	- ล --	-- ซ ล	- ดี่ - รี้	-- รี้ มี	-- รี้ รี้
--- รี้	- ดี่ --	ด ร - -	ฟ - ซ ฟ	-- ร ม	- ด - ร	- ดี่ --	- ร --

1.4 เพลงมอญเลาะ ประพันธ์ขึ้นในปี พ.ศ. 2524 โดยการนำเค้าโครงมาจากเพลงประกอบละครเรื่อง ขาวเขื่อน และเพลงประกอบโฆษณาซึ่งเป็นที่คุ้นเคยและเป็นที่รู้จักของคนทั่วไปมาเรียบเรียงใหม่โดยนำทำนองเดิมของเพลงประกอบโฆษณามาเป็นเพลงเร็วแล้วขยายขึ้นเป็นเพลงช้าในอัตราจังหวะสองชั้นแบบสำเนียงของเพลงมอญ

1.5 เพลงค่างควากินกล้วย ได้เรียบเรียงขึ้นใหม่ในรูปแบบของเพลงมอญ ปี พ.ศ. 2540 มีที่มาจาก การไปบรรเลงปีพาทย์มอญ ซึ่งเจ้าภาพหรือผู้ที่มาร่วมงานมักจะมาขอให้บรรเลงเพลงค่างควากินกล้วยอยู่บ่อย ๆ อาจารย์ขุนอิน ณรงค์โตสง่า จึงมีแนวคิดว่าจะเรียบเรียงขึ้นใหม่โดยการนำเพลงค่างควากินกล้วยของเดิมมาขยายเป็นอัตราจังหวะสองชั้น เพื่อใช้บรรเลงในวงปีพาทย์มอญโดยเฉพาะ

1.6 เพลงประจำวัด สามชั้น ประพันธ์ขึ้นในปี พ.ศ. 2541 เพลงประจำวัดเป็นเพลงที่ใช้สำหรับบรรเลงประกอบในงานศพ ซึ่งวงปีพาทย์มอญทั่วไปนิยมใช้เพลงประจำวัด เพลงประจำวัดทางใหม่ เพลงประจำบ้านหรือบางวงจะบรรเลงเพลงประจำวัดแล้วออกเพลงอื่นซึ่งมีความแตกต่างกันออกไป อาจารย์ขุนอิน ณรงค์โตสง่า จึงได้นำของเดิมที่มีอยู่มาขยายโดยดำเนินทำนองในลักษณะทางพื้นเพื่อใช้บรรเลงประกอบในงานศพ

การสร้างสรรค์เพลงประเภทเพลงเถา

เพลงเถาเป็นเพลงที่มีลักษณะการบรรเลงเริ่มจากอัตราจังหวะสามชั้น (ช้า) สองชั้น (ปานกลาง) และชั้นเดียว (เร็ว) จัดอยู่ในกลุ่มเพลงขับร้องประกอบดนตรี หลักเกณฑ์ในการประพันธ์เพลงประเภทนี้มีหลักใหญ่ ๆ อยู่ 2 วิธีคือ 1.) วิธีการขยายโดยนำเพลงที่มีอยู่เดิมมาแต่งใหม่ให้มีความยาวขึ้นเป็นเท่าตัว เช่น อัตราจังหวะสองชั้น มี 4 จังหวะ สามชั้นต้องมี 8 จังหวะ เป็นต้น การแต่งเพลงด้วยวิธีนี้ยังสามารถขยายขึ้นไปอีกจากอัตราจังหวะสามชั้น

เป็นอัตราจังหวะ หกชั้น ซึ่งผู้ประพันธ์ต้องใช้ความคิดและประสบการณ์อย่างมาก 2.) วิธีตัดทอน เช่น อัตราจังหวะสองชั้นมี 4 จังหวะ ชั้นเดียวต้องมี 2 จังหวะ เป็นต้น นอกจากอัตราจังหวะชั้นเดียวแล้วผู้ประพันธ์อาจจะตัดทอนลงไปอีกเป็นอัตราจังหวะครึ่งชั้นได้เช่นกัน

โดยส่วนมากการแต่งเพลงลักษณะนี้ผู้แต่งจะนิยมนำเพลงของเดิมที่มีอัตราจังหวะสองชั้นมาประพันธ์ใหม่ให้ครบเป็นเพลงเถา หรือนำเพลงที่มีลักษณะเป็นเพลงท่อนเดียวผู้บรรเลงจะต้องบรรเลงซ้ำสองรอบมาเรียบเรียงขึ้นใหม่เป็นสำเนียงภาษาต่าง ๆ ที่มีความเหมาะสม ไพเราะ สนุกสนานยิ่งขึ้น ในส่วนผลงานการประพันธ์เพลงเถาของอาจารย์ขุนอิน ณรงค์โตสง่า ได้ทำไว้ทั้งหมดจำนวน 8 เพลง ประกอบด้วย

1.1 เพลงพม่าเห่ อาจารย์ขุนอิน ณรงค์โตสง่า ได้ประพันธ์เที่ยวเปลี่ยนขึ้นใหม่ในปี พ.ศ. 2527 เนื่องจากเพลงพม่าเห่ เป็นเพลงท่อนเดียวต้องบรรเลงซ้ำสองรอบจึงได้ทำเที่ยวเปลี่ยนเป็นสำเนียงพม่าเพื่อใช้บรรเลงเฉพาะของสำนักศิษย์สุพจน์ โตสง่า ซึ่งเพลงดังกล่าวมีคุณครูผู้เชี่ยวชาญทางด้านดนตรีไทยได้ทำไว้หลากหลายรูปแบบการที่จะนำมาทำขึ้นอีกครั้งจึงถือเป็นความท้าทายของผู้ประพันธ์ที่จะต้องหาวิธีการไม่ให้ซ้ำของเดิมที่มีอยู่

1.2 เพลงทกบท เป็นเพลงที่มีลักษณะท่อนเดียวเหมือนกับเพลงพม่าเห่ อาจารย์ขุนอิน ณรงค์โตสง่า จึงได้ประพันธ์ทางเปลี่ยนเป็นสำเนียงมอญขึ้นในปี พ.ศ. 2534 เพื่อให้บทเพลงมีสีสัน สนุกสนานมากยิ่งขึ้น เพลงดังกล่าวมักมีวงปี่พาทย์มอญหลายคณะนำไปบรรเลงเนื่องจากยังไม่มีผู้ใดนำมาทำเป็นทางเปลี่ยน

1.3 เพลงแผ่นดินทอง ประพันธ์ขึ้นในปี พ.ศ. 2537 เพื่อใช้ในการประกวดวงปี่พาทย์ไม้แข็งรายการแสงทิพย์ประลองปี่พาทย์ ครั้งที่ 1 ณ วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล และได้รับถ้วยรางวัลชนะเลิศพระราชทานจากพระหัตถ์ของสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ซึ่งถือเป็นความภาคภูมิใจสูงสุดของการประพันธ์เพลง

เพลงแผ่นดินทอง มีเค้าโครงมาจากเพลงแผ่นดินไทย ซึ่งอาจารย์ขุนอิน ณรงค์โตสง่า ได้เรียบเรียงทำนองใหม่เป็นเพลงท่อนเดียวและทำทางเปลี่ยนเป็นจังหวะมาร์ช เพลงนี้มีลักษณะที่พิเศษ คือ การนำเพลงเร็วในจังหวะมาร์ชมาขึ้นเป็นท่อนนำ (Introduction) ทำให้มีความรู้สึกสนุกสนาน ตื่นเต้น เร้าใจ และเรียบเรียงบทร้องขึ้นใหม่โดยอาจารย์ชัยยุทธ โตสง่า ซึ่งเนื้อหาของเพลงได้กล่าวให้เห็นถึงความอุดมสมบูรณ์ของแผ่นดินไทยและความงดงามของศิลปวัฒนธรรมประจำชาติที่ดำรงคงอยู่คู่กับแผ่นดินไทยมาเป็นระยะเวลายาวนาน

ภาพที่ 2 รับพระราชทานถ้วยรางวัลชนะเลิศการประกวดแสงทิพย์ประลองปี่พาทย์ ครั้งที่ 1

จากสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี

ที่มา : อาจารย์ขุนอิน ณรงค์โตสง่า

(— ,) ท่อน มพ.

ของจวบ.

1.4 เพลงใกล้รุ่ง เป็นเพลงที่อาจารย์ขุนอิน ณรงค์โตสง่า ได้รับอนุญาตจากพลเรือเอก หม่อมหลวงอัศนี ปราโมช องคมนตรีและผู้จัดการทรัพย์สินส่วนพระองค์ ให้นำบทเพลงพระราชนิพนธ์ใกล้รุ่ง มาเรียบเรียงเป็นรูปแบบเพลงไทย

ในปี พ.ศ. 2538 เพื่อให้วงบอยไทยใช้บรรเลงในงานคอนเสิร์ต “พระจอมไทยเสด็จตามภพ” ทั้งนี้ เนื้อร้องได้ใช้บทพระราชนิพนธ์ของเดิมโดยนำรูปแบบการขับร้องเพลงไทยเดิมมาใส่ให้มีความไพเราะ ซึ่งคุณครูดวงเนตร ดุริยพันธ์ ผู้เชี่ยวชาญด้านการขับร้องเพลงไทยสำนักการสังคีต กรมศิลปากร เป็นผู้เรียบเรียงและขับร้องเป็นครั้งแรกในงานคอนเสิร์ตในครั้งนี้ สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอเจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา กรมหลวงนราธิวาสราชนครินทร์ ได้เสด็จทอดพระเนตรด้วย

1.5 เพลงนกขมิ้น (ทางพิเศษ) อาจารย์ขุนอิน ณรงค์โตสง่า ได้นำอัตราจังหวะสามชั้นของเดิมมาขยายขึ้นเป็นอัตราจังหวะหกชั้น มีรูปแบบการบรรเลงในลักษณะลูกล่อลูกขัดและทำทางเปลี่ยนที่มีทั้งสำเนียงฝรั่ง สำเนียงมอญ และสำเนียงลาว เพื่อใช้บรรเลงเป็นเพลงลาโดยออกอากาศในรายการวิทยุของกรมประชาสัมพันธ์ปีพ.ศ. 2538 เพลงนกขมิ้นเป็นเพลงที่นักดนตรีหลายท่านนิยมนำมาบรรเลงและนำมาทำเป็นทางเดี่ยวแสดงความสามารถของแต่ละเครื่องมือ อาจารย์ขุนอิน ณรงค์โตสง่า จึงได้คิดทำในรูปแบบใหม่เพื่อไม่ให้ซ้ำกับใครและให้ชื่อเพลงว่า นกขมิ้นทางพิเศษ

1.6 เพลงแผ่นดินธรรม ประพันธ์ขึ้นในปี พ.ศ. 2539 เพื่อใช้ในการประกวดวงปี่พาทย์ไม้แข็งรายการ แสงทิพย์ประลองปี่พาทย์ ครั้งที่ 2 ณ วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล การประกวดครั้งนี้ได้รับรางวัลถ้วยพระราชทานรองชนะเลิศอันดับ 1 ซึ่งการประกวดทั้งสองครั้งทางผู้จัดงานได้กำหนดให้ผู้เข้าประกวดทุกวงต้องประพันธ์เพลงขึ้นใหม่เท่านั้น

ในการประพันธ์เพลงครั้งนี้ อาจารย์ขุนอิน ณรงค์โตสง่า มีแนวคิดมาจากการเดินทางผ่านบริเวณพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม และได้เห็นว่าคนไทยมีความเลื่อมใสในพระพุทธศาสนามาเป็นเวลายาวนาน จึงได้นำบทสวดสรรเสริญพระพุทธคุณทำนองสรภัญญะมาเรียบเรียงขึ้นเป็นรูปแบบของเพลงเถา และประพันธ์บทร้องขึ้นใหม่โดยอาจารย์ชัยยุทธ โตสง่า เพลงนี้มีลักษณะพิเศษคือ การทำท่อนนำ (Introduction) และการนำบทสวดสรรเสริญพระพุทธคุณมาใส่ไว้ในเพลง ประกอบกับการใช้เครื่องดนตรี เช่น กลองทัด กังสดาล มาประกอบทำให้บทเพลงมีความสมบูรณ์แบบมากยิ่งขึ้น

1.7 เพลงสุดสวณ เป็นเพลงท่อนเดียวเหมือนกับเพลงพม่าเห่ และเพลงหกบท ผู้เชี่ยวชาญทางด้านดนตรีไทยหลายท่านนิยมนำมาเรียบเรียงใหม่ในรูปแบบเพลงเดี่ยวและทำทางเปลี่ยนไว้หลากหลายรูปแบบ อาจารย์ขุนอิน ณรงค์โตสง่า ได้นำเพลงดังกล่าวมาเรียบเรียงทางเปลี่ยนขึ้นใหม่ขึ้นในปี พ.ศ. 2541 โดยมีแนวคิดมาจากความสนใจในเรื่องเชื้อชาติของชาวมอญ ขอม พม่า เจี้ยว ข่า จึงได้นำความคิดดังกล่าวเรียบเรียงเป็นทางเปลี่ยนเป็นสำเนียงมอญ สำเนียงเจี้ยว และสำเนียงข่า บทเพลงดังกล่าวเป็นที่รู้จักและเป็นที่ยอมรับไปบรรเลงในวงปี่พาทย์มอญอย่างแพร่หลาย

1.8 เพลงทยอยใน เป็นเพลงที่มาตั้งแต่สมัยโบราณและถือเป็นเพลงเถาที่เกิดขึ้นในวงการดนตรีไทย เป็นเพลงแรก ประพันธ์ขึ้นโดยคุณครูเพ็ง บุรพาจารย์ทางด้านดนตรีไทย ในภายหลังคุณครูหลวงประดิษฐไพเราะ (ศร ศิลปบรรเลง) ได้นำอัตราจังหวะสามชั้นของคุณครูเพ็งมาเรียบเรียงใหม่เป็นทางถอดในอัตราจังหวะสองชั้นและชั้นเดียว (ราชบัณฑิตยสถาน, 2536, น.149)

เพลงทยอยในเป็นเพลงที่มีลูกล่อลูกขัด และลูกโยนค่อนข้างเยอะทำให้ผู้ประพันธ์สามารถใส่แนวคิดเทคนิคต่างๆ ได้อย่างหลากหลาย อาจารย์ขุนอิน ณรงค์โตสง่า จึงได้นำเพลงทยอยในมาประพันธ์ขึ้นในปีพ.ศ. 2543 โดยขยายจากอัตราจังหวะสามชั้นเป็นหกชั้น และทำเป็นสำเนียงภาษาที่มีความหลากหลายทั้งสำเนียงฝรั่ง พม่า ลาว เขมร จีน ญวน ข่า ทำให้บทเพลงมีความสนุกสนาน เร้าใจมากยิ่งขึ้น

การสร้างสรรคเพลงประเภทเพลงใหม่โรง

ไม่
รวม
4 คน
1-8 9
รวม 1.1

เพลงโหมโรง หรือที่บุคคลโดยทั่วไปมักจะคิดว่าเพลงประเภทนี้เป็นเพลงที่ต้องบรรเลง ก่อนเพลงอื่น ๆ หรือก่อนที่จะมีการแสดงอื่นๆ ตามมาซึ่งคำว่า “โหมโรง” ตามความหมายที่ให้ไว้ในพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525 คือ “การประโคมดนตรีเบิกโรง” นั่นเองเพลงโหมโรงยังแบ่งออกเป็น 3 ประเภท คือ เพลงโหมโรงพิธีการ เพลงโหมโรงการแสดง และเพลงโหมโรงประกอบการร้อง – ส่ง การประพันธ์เพลงประเภทโหมโรง จะนิยมแต่งโดยวิธีการขยายเป็นอัตราจังหวะสามชั้นและนำทำนองท้ายของเพลงวามาใส่ตอนจบเพื่อส่งให้ผู้ขับร้องได้รู้เสียงและสามารถร้องเพลงต่อไปหรือขับเสภาได้ทันที (เฉลิมศักดิ์ พิกุลศรี, 2542, น. 89-120)

ผลงานการประพันธ์เพลงประเภทเพลงโหมโรงของอาจารย์ขุนอิน ณรงค์โตสง่า มีจำนวน 5 เพลง ประกอบด้วย

1.1 เพลงโหมโรงเตรียมอุดมศึกษา ประพันธ์ขึ้นในปี พ.ศ. 2544 โดยทางโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา ได้เชิญให้อาจารย์ขุนอิน ณรงค์โตสง่า ประพันธ์เพลงเพื่อใช้บรรเลงในงานครบรอบของโรงเรียน อาจารย์ขุนอิน ณรงค์โตสง่า จึงได้นำเค้าโครงของเพลงปิ่นท้ย หนึ่งในเพลงประจำของโรงเรียนที่มีความหมายดีและมีท่วงทำนองไพเราะ มาเรียบเรียงขึ้นในรูปแบบของเพลงโหมโรงในอัตราจังหวะสามชั้นและลงจบด้วยท้ายเพลงว่า บรรเลงครั้งแรกด้วยวงมโหรีร่วมกับวงโยธวาทิตโดยนักเรียนของโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา

1.2 เพลงโหมโรงซ่อมผกา เป็นเพลงที่คุ้นหูของคนทั่วไปเนื่องจากเป็นส่วนหนึ่งในภาพยนตร์เรื่อง “โหมโรง” ซึ่งอาจารย์ขุนอิน ณรงค์โตสง่า ได้ประพันธ์ในรูปแบบที่สมบูรณ์ในปี พ.ศ. 2547 เพื่อใช้ในการแสดงงานคอนเสิร์ต ขุนอิน อินคอนเสิร์ต โดยการขยายจากอัตราจังหวะชั้นเดียวเป็นอัตราจังหวะสองชั้นและสามชั้น ทั้งนี้ยังเพิ่มอรรถรสด้วยการตีวงแต่ละเครื่องมือเพื่อโชว์ศักยภาพและความคล่องตัวของนักดนตรี นอกจากนี้เพลงนี้จะเป็นที่คุ้นเคยกับคนทั่วไปแล้ว ยังมีนักดนตรีไทยนิยมนำไปบรรเลงอย่างแพร่หลาย

1.3 โหมโรงเพชรรัตน์ ประพันธ์ขึ้นในปี พ.ศ. 2548 เนื่องในโอกาสเฉลิมพระเกียรติ 80 พรรษา สมเด็จพระเจ้าภคินีเธอ เจ้าฟ้าเพชรรัตนราชสุดา สิริโสภาพัณณวดี โดยมีแนวคิดและเค้าโครงมาจากเพลงระบำพรัตน์ ของคุณครูมนตรี ตราโมท

อาจารย์ขุนอิน ณรงค์โตสง่า นำเพลงระบำพรัตน์มาขยายขึ้นเป็นรูปแบบของเพลงโหมโรงในอัตราจังหวะสามชั้น นอกจากนี้ยังได้มีโอกาสบรรเลงถวายต่อหน้าพระพักตร์ของสมเด็จพระเจ้าภคินีเธอ เจ้าฟ้าเพชรรัตนราชสุดา สิริโสภาพัณณวดี และสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ณ พระราชวังพญาไท ซึ่งถือเป็นเกียรติอันสูงสุดอีกครั้ง

1.4 เพลงโหมโรงเมตอินไทยแลนด์ ประพันธ์ขึ้นในปีพ.ศ. 2552 เพื่อนำไปใช้ในการแสดงคอนเสิร์ต “เพลงคนดนตรีโลก ตอน เรื่องราวระหว่างเขาควายและไม้ระนาด” ร่วมกับวงคาราบาว อาจารย์ขุนอิน ณรงค์โตสง่า จึงได้นำเพลงเมตอินไทยแลนด์ ของคาราบาว มาเรียบเรียงใหม่เป็นรูปแบบของเพลงไทยประเภทโหมโรงในอัตราจังหวะสามชั้น สองชั้น และชั้นเดียว

1.5 เพลงโหมโรงไอยเรศ (ทางพิเศษ) ประพันธ์ขึ้นในปีพ.ศ. 2556 เพื่อนำไปบรรเลงในงานพิธีไหว้ครู ณ วัดบำรุงธรรมราชวรวิหาร (วัดล่าง) อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา การประพันธ์เพลงดังกล่าว อาจารย์ขุนอิน ณรงค์โตสง่า ได้นำเพลงไอยเรศของเดิมมาขยายและออกเดี่ยวแต่ละเครื่องมือในเพลงไอยรา จึงให้ชื่อเพลงนี้ว่า เพลงโหมโรงไอยเรศทางพิเศษ เนื่องจากการนำไปบรรเลงมีจุดประสงค์เพื่อแสดงถึงความสามารถของผู้ประพันธ์เพลงและแสดงศักยภาพตลอดจนเป็นการอวดฝีมือของนักดนตรี

สรุปผลและอภิปรายผล

1. การสร้างสรรค์เพลงประเภทเพลงไทยสำเนียงมอญ พบว่า เพลงไทยสำเนียงมอญเป็นเพลงที่มีข้อบังคับหรือโครงสร้างที่ตายตัวเช่นเดียวกับเพลงไทยประเภทอื่นๆ ในการสร้างสรรค์เพลงประเภทนี้ต้องใช้ทั้งหลักทฤษฎีความคิด

✱ 1.1 เพลงประเภท...
อรรถาธิบาย...
& 1.2 เพลงประเภท...
อรรถาธิบาย...
1.3 เพลงประเภท...
อรรถาธิบาย...
1.4 เพลงประเภท...
อรรถาธิบาย...
1.5 เพลงประเภท...
อรรถาธิบาย...

สร้างสรรค์และหลักทฤษฎีสุนทรียศาสตร์ เนื่องจากต้องจินตนาการท่วงทำนองให้มีความกลมกลืนสอดคล้องและสัมพันธ์กัน ซึ่งผลงานการประพันธ์เพลงไทยสำเนียงมอญของอาจารย์ขุนอิน ณรงค์โตสง่า มีจำนวนทั้งสิ้น 6 เพลง ประกอบด้วย

1. เพลงบอบผิฟ้า 2. เพลงลือชารำลึก 3. เพลงชาละวัน
4. เพลงมองเอย 5. เพลงค้ำควากินกล้วย 6. เพลงประจำวัด (สามชั้น)

ลักษณะที่สำคัญในการประพันธ์เพลงของอาจารย์ขุนอิน ณรงค์โตสง่านั้น เป็นการนำเพลงที่คุ้นเคยเป็นที่รู้จักในยุคสมัยปัจจุบันมาเรียบเรียงให้มีความสอดคล้อง กลมกลืนและเป็นสำเนียงของเพลงมอญ โดยอาศัยประสบการณ์และความคิดมาสร้างสรรค์ผลงานทำให้บทเพลงเป็นที่จดจำได้ง่าย สอดคล้องกับ นิพนธ์ สุวรรณรงค์ (2553) ศึกษาเรื่อง การพัฒนารูปแบบการประพันธ์เพลงลูกทุ่งอีสานเพื่อเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจ ในการประพันธ์เพลงปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงไปตามความต้องการของตลาดและสังคม ซึ่งนิยมฟังค่าง่ายๆ ไม่ซับซ้อน ทำให้นักประพันธ์เพลงต้องมีความทันต่อยุคสมัยอยู่เสมอ เพื่อให้เพลงนั้นเป็นที่นิยมในสังคมต่อไป

2. การสร้างสรรค์เพลงประเภทเพลงเถา พบว่า เพลงเถาโดยส่วนมากจะมีโครงสร้างในลักษณะอัตราจังหวะสามชั้น สองชั้น และชั้นเดียว การประพันธ์เพลงเถาส่วนมากนิยมนำเพลงในอัตราจังหวะสองชั้นของเดิมมายืดขยายขึ้นเป็นเท่าตัวและตัดทอนให้ครบเป็นเถา ซึ่งผู้ประพันธ์เพลงต้องมีความรอบรู้ ประสบการณ์และหลักแนวคิดทางด้านดุริยางคศิลป์ไทย เพื่อใช้ในการสร้างสรรค์ผลงานออกมาให้มีความสมบูรณ์แบบและถูกต้อง ผลงานการประพันธ์เพลงเถาของอาจารย์ขุนอิน ณรงค์โตสง่ามีทั้งสิ้น จำนวน 8 เพลง ประกอบด้วย

1. เพลงพม่าเห่ (ทางเปลี่ยน) 2. เพลงหกบท (ทางเปลี่ยน) 3. เพลงแผ่นดินทอง 4. เพลงไกลรุ่ง
5. เพลงนกหมั่น (ทางพิเศษ) 6. เพลงแผ่นดินธรรม 7. เพลงสุดสงวน (ทางเปลี่ยน) 8. เพลงทยอยโน (หกชั้น)

วิธีและแนวคิดในการประพันธ์เพลงเถาของอาจารย์ขุนอิน ณรงค์โตสง่ามีความแตกต่างและหลากหลาย โดยเริ่มจากการนำเพลงที่มีลักษณะเป็นเพลงท่อนเดียวมาทำเป็นทางเปลี่ยนให้เป็นสำเนียงเพลงภาษาต่างๆ การนำเพลงของเดิมมาขยาย/ตัดทอน ด้วยประสบการณ์ที่ผ่านมาทำให้ผลงานเพลงของอาจารย์ขุนอิน ณรงค์โตสง่าได้รับรางวัล และเป็นທີ່ประจักษ์กับวงการดนตรีไทย อาทิ รางวัลถ้วยพระราชทานสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ในการประกวดรายการแสวงหิทยประลองปีพาทย์ ครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 ตลอดจนได้ถวายงานพระบรมวงศานุวงศ์ซึ่งถือเป็นความภาคภูมิใจสูงสุดของชีวิต ซึ่งสอดคล้องกับ ณรงค์ชัย ปิฎกรัศ (2552) ที่ได้ศึกษาเรื่อง องค์ความรู้ศิลปินแห่งชาติ นายพินิจ ฉายสุวรรณ หลักในการแต่งเพลงประกอบด้วยการนำเพลงอัตราจังหวะชั้นเดียว สองชั้น สามชั้น มาปรับปรุงหรือยืดขยาย หรือตัดลง ต้องรักษาทำนอง สำเนียงเพลงเดิมไว้ การแต่งเพลงแบบอิสระไม่นำเพลงใดมาเป็นแบบ วิธีการนี้ผู้ประพันธ์จะต้องมีความรอบรู้ ความแตกฉานทางด้านดนตรีไทยอย่างมาก

3. การสร้างสรรค์เพลงประเภทเพลงโหมโรง พบว่า เพลงประเภโหมโรงเป็นเพลงที่ใช้บรรเลงก่อนการแสดงอื่น ๆ เป็นการเบิกโรง หรือบอกให้ผู้ฟังรู้ว่าจะมีการแสดงเกิดขึ้นแล้ว ส่วนมากจะนิยมใช้วิธีประพันธ์โดยการขยายจากเพลงเดิมที่มีอัตราจังหวะสองชั้นเป็นอัตราจังหวะสามชั้นและลงจบด้วยนำทำนองท้ายของเพลงว่า ซึ่งการสร้างสรรค์เพลงประเภโหมโรงของอาจารย์ขุนอิน ณรงค์โตสง่า มีจำนวนทั้งสิ้น 5 เพลง ประกอบด้วย

1. เพลงโหมโรงเตรียมอุดม 2. เพลงโหมโรงซ่อมผกา 3. เพลงโหมโรงเพชรรัตน์
4. เพลงโหมโรงเมตอินไทยแลนด์ 5. เพลงโหมโรงไอยเรศ (ทางพิเศษ)

วิธีการในการสร้างสรรค์เพลงประเภโหมโรงของอาจารย์ขุนอิน ณรงค์โตสง่า มีทั้งการนำเพลงที่มีอยู่เดิมมาขยายขึ้นเป็นอัตราจังหวะสามชั้น สองชั้น และชั้นเดียว ลักษณะการทำเนิ่นทำนองมีทั้งทางพื้น ทางกรอ และลูกล่อลูกขัด ซึ่งเป็นไปตามความเหมาะสมและโอกาสที่นำไปใช้ในการบรรเลงงานต่างๆ สอดคล้องกับ กฤษณ์ โพชนุกูล (2554) ศึกษาเรื่อง วิเคราะห์ผลงานการประพันธ์เพลงประเภโหมโรงครุมนตรี ตราโมท การประพันธ์เพลงประเภโหมโรงมีทั้งการแต่งขึ้น

สำหรับบรรเลงทั่วไป หรือนำเพลงบรรเลงขับร้องมาแต่ง ให้เป็นรูปแบบใหม่หรือแต่งเพื่อใช้บรรเลงเฉพาะคณะ/หน่วยงาน โดยให้ชื่อตามทำนอง ตามผลและตามสิ่งที่ระลึก วิธีการประพันธ์เพลงนี้ทั้งการดัดแปลงทำนอง และการขยายทำนอง

✓ ข้อเสนอแนะ *เพลงใหม่ (ยกย่อง)*

การสร้างสรรค์ผลงานเพลงของอาจารย์ขุนอิน ณรงค์โตสง่า ได้ปรากฏแนวคิด วิธีการในการประพันธ์เพลง ประเภทเพลงไทยสำเนียงมอญ เพลงเถา และเพลงใหม่ที่มีความโดดเด่น น่าสนใจ ตลอดจนผลงานต่างๆ ที่ได้รับรางวัลอันทรงเกียรติเป็นที่ประจักษ์กั่วงการดนตรีไทย นอกจากนี้ผลงานของอาจารย์ขุนอิน ณรงค์โตสง่า ยังมีประเภทอื่นๆ ที่น่าสนใจและควรศึกษาเป็นแนวทางในการสร้างสรรค์ผลงานทางด้านดนตรีไทยให้คงอยู่สืบไป

เพลงใหม่ (ยกย่อง)

เอกสารอ้างอิง

- ✓ กฤษฎี โพชนุกูล. (2554). วิเคราะห์ผลงานการประพันธ์เพลงประเภทใหม่โรงครูมนตร์ ตราโมท. ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาดุริยางค์ไทย ภาควิชาดุริยางคศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ✓ เฉลิมศักดิ์ พิกุลศรี. (2542). สังคตินิยมว่าด้วยดนตรีไทย. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- ณรงค์ชัย ปิฎกัรัชต์. (2552). องค์ความรู้ศิลปินแห่งชาตินายพินิจ ฉายสุวรรณ. สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ กระทรวงวัฒนธรรม.
- ✓ นิพนธ์ สุวรรณรงค์. (2553). การพัฒนารูปแบบการประพันธ์เพลงลูกทุ่งอีสานเพื่อเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจ. ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาวัฒนธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ✓ ราชบัณฑิตยสถาน. (2536). สารานุกรมศัพท์ดนตรีไทย ภาคประวัติและบทร้องเพลงเถา. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- ✓ วีระ พันธุ์เสือ. (2558). ปี่พาทย์มอญ. กรุงเทพฯ: ศรีเสนอการพิมพ์
- ✓ สำนักงานกองทุนสนับสนุนการเสริมสุขภาพ. (2552). พระบรมราโชวาท พระราชดำรัส เกี่ยวกับศิลปวัฒนธรรม. 28 กรกฎาคม, 2560, เข้าถึงจาก <http://www.thaihealth.or.th/Content/21624-พระบรมราโชวาทพระราชดำรัสเกี่ยวกับศิลปวัฒนธรรม.html>.
- ✓ เสถียร ดวงจันทร์ทิพย์. (2537). สุพจน์ โตสง่า ระนาดน้ำค้าง ลมหายใจไม่ยอมแพ้. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ดอกเบญ.